

Siemens Intern

Mandag 24. september 1973 Nr. 7

Fleksitid i Siemens.
Les om fleksi-veteranenes
kommentarer på side 4.

Tøff jobb i Oslo's underverden

En gruppe svakstrøms-montører har i lengre tid strukket kabel i Oslo's underverden. Hittil er det lagt ned 3,4 mil langs skinnegangen til T-banen.

Vi følte oss slett ikke trygge da vi besøkte dem i tunnelen ved Carl Berner. Guttene derimot skrittet avslappet over strømskinnen.

— Du skal berøre strømskinnen under, samtidig som du er borti skinnegangen, beroliger Jack Jansen, men da får du også en "karamell"

— Det er verre med togsettene, skyter Vidar Eikeri inn, det har hendt at de har neglisjert varselflagget vårt og dundret for-

(Forts. s. 8)

Oljekontrakt

Rederiet Rosshavet i Sandefjord har kontrahert en boreplattform. Plattformen skal kunne gjøre 4-5 knop for egen maskin. Siemens har mottatt bestilling på elektrisk fremdriftsmaskineri og gear. Leveransen starter på vårparten 1974. Kontraktsummen lyder på 1,5 millioner.

"Har vi valgt riktig varmesystem"?

Denne tegningen av steinalderfamilien ved bålet blir det underfundige blikkfang i Siemens varmekampanje i vinter. Kampanjen tar sikte på å informere folk om elektrisk fyring som det billigste og mest komfortable oppvarmings-system. Et stort innslag i kampanjen blir en rekke informasjonsmøter hvor professor Odd Todnem, NTH og utviklingssjef Aage Amundsen Siemens, spiller en sentral rolle. Informasjonsmøtene tar i første rekke sikte på å nå arkitekter, byggplanleggere, byggherrer, installatører og andre fagfolk.

Se opp for Siemens varmeannonser i vinter - og glem ikke å snakke positivt om elektrisk fyring i bekjentskapskretsen!

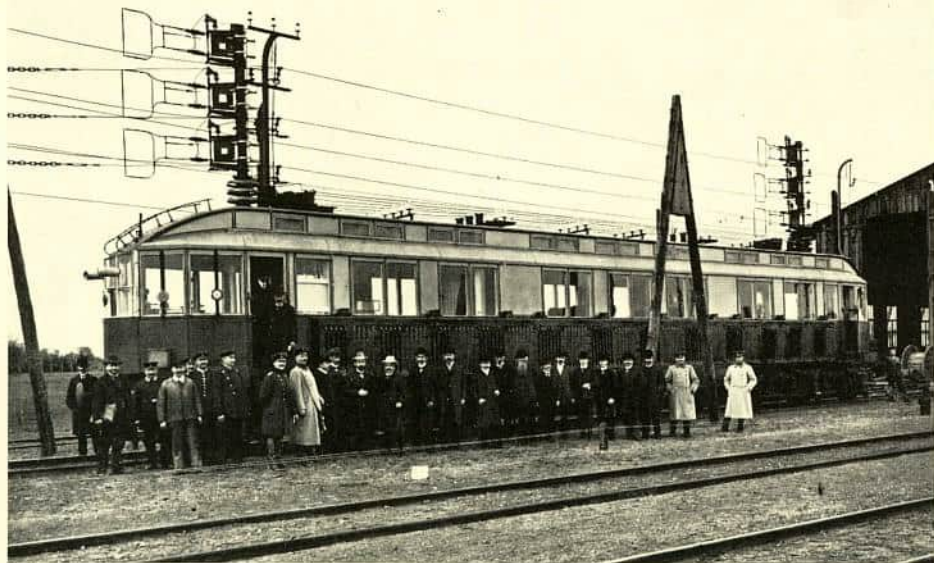
Vi bør bli ambassadører for el.varme alle sammen. Se artikkel side 8.

Jack Jansen og Helge Fjeld skjører kabel mens T-bane togene dundrer forbi.

Skuffet supporter:
Siemens vant ikke 1. divisjon.
Mye fotball på sidene 6 og 7.

Rundt århundreskiftet hadde elektriske kjøreledninger forlenget sitt inntog på skinnegangen. Enhver tysk by med selvaktelse hadde trikk og de større metropolene kunne stolt vise fram hurtiggående T-baner. Det virket derfor litt rart at jernbanen fremdeles sverget til damp.

Det lå tekniske problemer til grunn. Et elektrisk lokomotiv for jernbanedrift måtte minst yte 1500 hk. Problemet var ikke motoren, men å få fram strømmen. Trikken og T-banen benyttet likestrøm. En ekstra strømskinne a la T-bane var for risikabelt og upraktisk. Å tilføre likestrøm over en kjøreledning mestret man såvidt for trikken. For et el.lok ville strømstyrken bli for stor. Man måtte anvende vekselstrøm. Så langt var alle enig. Hvorledes man skulle løse problemene praktisk, derom stred de lærde. I debatten hadde jernbaneselskapene satt seg avventende på gjerdet. Der hadde de sittet i snart 15 år.

Siemens mente nå at tiden var moden for å vise el.lokets fortrinn. Det syntes som man ikke lenger kunne presse mer ut av damplok-konseptet. Med et superraskt el.lok ville Siemens tvinge jernbanen til å revurdere sitt syn på elektrifisering.

Allerede for 10 år siden hadde man konstruert en pålitelig lok-motor for 3-fase strøm. Fire av disse ble bygget inn i det nye el.loket. På en teststrekning spente man opp en kjøreledning som på grunn av de tre fasene måtte bestå av like mange ledninger. Spenningen var 10.000 volt som ved en medført transformator ble redusert til motorspenningen.

I forsøkene nådde man raskt 160 km/t. Her ble det tatt pause for å forsterke banelegemet. Så gikk jakten på rekorder videre. Da prosjektet ble nedlagt i 1905, sto rekorden på 210 km/t.

I pressens øyne var forsøkene sensasjonsstoff. Avisene var fulle av beretninger om hvorledes det føltes å bevege seg 60 meter i sekundet, og mange journalister hengav seg til science fiction betraktninger om morgendagens togavvikling.

Jernbanens folk var derimot mindre imponert. Teknikken hadde skutt langt over målet. De tre kjøreledningene umuliggjorde enhver sporkryssing. En drastisk økning av hastigheten ville kreve fullstendig omlegging av banelegemet.

Det skulle gå enda 10 år før de tyske jernbanene bestemte seg for elektrifisering. I 1914 hadde Siemens enda bedre argumenter på hånden. Ved innføring av sine el.lok på banen Kiruna - Narvik, hadde firmaet bevist på en av verdens steileste og mest værharde baner at elektrifisering også kan bety økonomi og driftssikkerhet.

SEA

T. Tobiassen ny formann i Siemenslaget i Stavanger

Siemenslaget i Stavanger har nå vært i funksjon noen år, om enn temmelig løselig, og stort sett med enestyre. I denne tiden har laget stått for et par juletilstelninger og fisketur i havet, alt svært vellykket.

Før ferien ble det imidlertid besluttet å få det hele inn i fastere former og det ble "avviklet" generalforsamling i "kantinen" i matpausen. Her ble ing. T. Tobiassen valgt til formann, G. Djuve til sekretær. Lagets bankbok, som det står kr. 85,- på, tas vare på av frk. Hultmann.

Styrets første oppgave var å arrangere en felles familietur "ut i det blå", og det håper vi å få til på høsten. Videre går vi ut fra at vi også i år må ta oss av julefesten. Det er planer om å leie svømmebassenget på en av skolene en kveld i uken til "familiebading" i vinterhalvåret, men det er et spørsmål om pris.

Kvantitativt er vi ikke så mange her i Stavanger, men kvaliteten er som kjent utmerket. Vi overveier nå å få våre "respektive" med i laget, både for å få bedre bredde over det hele og for å bli bedre kjent med hverandre, noe vi tror er en fordel både for oss og for firmaet. Sekr.

Velkommen nyansatte Oslo!

Arne Rolf Langeland, EDB
Rolf Nilsen, El.Med.
Rune Asgeir Motrøen, El.Med.
Marit Aares, Sentralavd. Materiell
Annar O. Aasheim, Personalavd.
Birgit Laumann, R/O - Svakstrøm
Trond Helge Kleven, E.Med.
Erik Frogner, El.Med.
Magne Andreassen, Lager - Prod.
Jarle Grandahl, Lageret
Sølvi Finsveen, Hovedbokholderiet
Turid Andersen, Seksjon Teleteknikk
Hallvard Kroken, El.Med.
Nelly Martinsen, R/O - Mark.før. matr.
Kåre Egil Wang, Regnskapsavdelingen
Rita Nygård, R/O - Avd. 10
Ranghild Nannestad, R/O - Anleggskonstr.
Jan Espe, Regnskapsavdelingen
Solveig Rudi, R/O - Anleggskonstr.
Anne-Karin Ottesen, Posten
Tore Kristiansen, R/O - Økonomi
Laila Skaug, Telex
Grete Ødenes, El.Med.
Tom Almar Granli, Seksjon Teleteknikk
Berit Dahl, Seksjon Økonomi
Tore Berg, Seksjon Teleteknikk
Berit Gulbrandsen, Kantinen
Hans Lødrup, Seksjon Teleteknikk
Marit Aares, Sentralavd. Matriell
Johnny Nordnes, Posten
Norbert Hochhut, Org.avd.
Olaf Ofstad, Lageret
Einar Brustad, Lageret
Arl Ringerike, Lageret
Olav Bergnord, Lageret
Knut Baasland, Org.avd.
Gunn Helene Kollsgård, Regnskapsavd./Lønningskontoret.
Kenneth Jørgensen, Posten
Lilian Vettran, R/O - Økonomiavd.
Ellen Tøgard, R/O - Økonomiavd.
Jon T. Ramleth, Tele Kontrollavd.

Hjertelig takk

for oppmerksomheten ved mitt 25. års jubileum.
Reidar Nilsen.

Hjertelig takk

for gave og blomster ved vårt bryllup!
Astrid M. og Bjørn H. Olsen.

Siemens i Stavanger

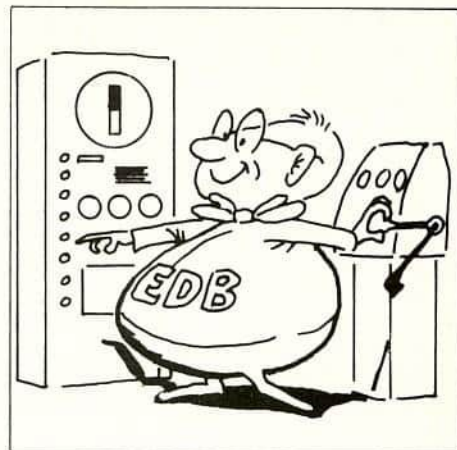
flytter inn i sine nye lokaler i midten av september. Adresse og telefon blir: Mariero, Postboks 358, 4001 Stavanger. Telf. (045) 37 570.

Med virkning fra 1.4.1973 har siviløkonom B.G. Øvestad ledelsen av Sentralavdeling Økonomi i Seksjon Kraftteknikk med tittel kontorsjef.

Efter avdelingssjef Thor Velos bortgang vil ingeniør Alf Waagene inntil videre lede Teknisk avdeling i Seksjon Elektromed.

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og Informasjon

Arkiv nr. 352 - 8
Avsnitt 10.1

Har du lyst til å lære en datamaskin å kjenne?

Generelt

De fleste har sikkert hørt om at vi kommer til å installere vår egen datamaskin. Hva er egentlig en datamaskin og hva innebærer dette for meg og mitt arbeid i firmaet? For å svare på disse og mange flere spørsmål, vil det bli arrangert et grunnleggende kurs i ADB (Administrativ Databehandling).

Deltakere

Alle medarbeidere som har lyst til å få en grunnleggende innføring i ADB. Det kreves ingen spesielle forkunnskaper.

Mål

Kurset skal gi deltakeren en forståelse for den datadisiplin som er nødvendig for at ADB-opplegget skal virke som forutsatt.

Innhold

Dette målet tenkes oppnådd ved at deltakeren får en innføring i følgende avsnitt:

1. Hvorfor AR?

Avsnittet beskriver på en lettfattelig måte hva som menes med AR (Administrativ rasjonalisering) og hvordan ADB kommer inn i bildet. (9 min. spilletid).

2. Datamaskinens oppbygning I

Gjennomgåelse av datamaskinens prinsipelle oppbygning. (11 min.)

3. Datamaskinens oppbygning II

Beskrivelse av innlesnings- og utskrivningsmetoder, samt metoder for lagring av data. (13 min.)

4. Datamaskinens funksjonsmåte

I dette avsnittet beskrives hvorledes datamaskinen settes i arbeid trinn for trinn og hvordan den løser sin oppgave. (13 min.)

5. Systemutvikling og programmering

Gjennomgåelse av diverse faser fra forstudie til ferdig program. (12 min.)

6. ADB - Anvendelsesområder I

Generelle rutiner innenfor administrativ og teknisk-vitenskapelig databehandling gjennomgås. (17 min.)

7. ADB - Anvendelsesområder II

I dette avsnittet behandles begreper som informasjons- og styringssystemer samt time-sharing, operasjonsanalyse m.m. (16 min.)

8. Kontroll og sikkerhet i et ADB-system

En redegjørelse om hvordan den menneskelige faktor er et avgjørende ledd i et ADB-system - behov for datadisiplin og kontrollfunksjoner. (11 min.)

9. ADB-utviklingen i framtiden

Avsnittet forsøker å svare på spørsmålet hvordan utviklingen på datateknikkens område vil arte seg i de nærmeste 30 - 40 år. Man tar bl.a. opp spørsmålet om databanker og personlig integritet. (19 min.)

Metode

Kurset er audiovisuelt og omfatter 339 dias og 9 lydbånd - ett bånd for hvert avsnitt.

Denne audiovisuelle presentasjon og oppbygning gjør at deltakerne kan tilegne seg lærestoffet på en enkel og systematisk måte.

Undervisningsmaterieell

Hver gruppe trenger:

- 1 båndopptager
- 1 diasfremviser (5 x 5) med lerret kurs-kufferten

Nærmere orientering om kursavviklingen fås ved henvendelse til følgende kontaktpersoner:

Navn:	Sted:	Tidsrom:
Jostein Setsaas	S/T	18.9 til 19.10-73
Oskar Alfheim	S/B	25.10 til 10.11-73
Jan Frey	El.Med.	15.11 til 24.11-73
Biblioteket	S/O	26.11 til 19.1-74

Tid

Selve materialet kan kjøres igjennom på ca. 2 1/2 t., men vi anbefaler at ca. 4 t. benyttes på kurset. Derved kan gruppene få diskutere og utdype emnet. Kjøreplan ved de enkelte avdelinger settes opp av de respektive kontaktpersoner.

Undervisningssted

Ansvarlig kontaktperson sørger for tildeling av undervisningsrom.

Muhammed kommer til berget

Når berget ikke kommer til Muhammed, må Muhammed komme til berget. Dette arabiske ordtak er nå sist anvendt i markedsføring av telekomponenter.

Kundene i telesektoren er ikke lenger så flinke til å besøke firmaets utstillinger på kontinentet. I Norge, Sverige og Danmark har Siemens med en viss bekymring registrert en avtagende reiselyst. Javel, da får Muhammed komme til berget.

Oppgaven viste seg å være overkommelig. I Sverige hadde nemlig "Buss-Kalle" for egen regning og etter eget hode latt bygge en gigantisk trailer for ambulerende utstillinger. Bussen var utstyrt med egen el.forsyning, konferanserom med kopieringsmaskin og filmfremviser, og ikke minst - bussen hadde egen kaffemaskin. Altså, midt i blinken for oss.

Svenskene sto for innredningen. Til montrene håndplukket man nyheter fra Hannover-messen. Med "Buss-Kalle" som sjåfør dro utstillingen på turne gjennom Syd-Sverige og Danmark, og traileren ankom med bilferge til Horten den 19. august.

Utstillingen medførte en hektisk aktivitet for samtlige på avdeling Telekomponenter. Fra Markedsavdelingen gikk det ut store opplag med innbydelser og plakater. Bussen ble plassert hos stor-kunden og de mindre kundene i distriktet fikk innbydelse til å besøke utstillingen der.

Fra Horten gikk turen via Kongsberg til kundene i Oslo-området. Turneen ble avsluttet i Trondheim den 27. august.

Buss-generalen, Sonberg, fikk beskjeftige seg med problemer som gikk langt utover det svakstrømstekniske. Trailerens vitale mål på 2,50 x 15 x 3,65 fremtvang et nært samarbeid med Veidirektoratet. Tallerås-bro mellom Otta og Dombås ble passert med 5 cm klaring. En Vestlands-tur var ikke å tenke på.

Facit: 100 besøkende pr. dag. Det er svært bra. SEA.

En synlig stolt Trygve Engebretsen viser Kjell Høitomt rundt i utstillingsbussen.

Med denne gigant-traileren har Siemens drevet oppsøkende messevirksomhet i Skandinavia. Utstillingen omfattet nye telekomponenter.

En liten tippekonkurranse Hvor mye har vi solgt for i år?

Ja, hva tror du omsetningen blir for Siemens her i Norge i det inneværende forretningsår?

Skriv svaret i millioner med 1 desimal. Det er tre LP-plater å vinne for dem som kommer nærmest. Men gjør det straks - innsendingsfristen er allerede 27. september.

Det lakker mot slutten på Siemens-året. Som dere sikkert vet har vi avvikende regnskapsår som begynner 1. oktober og slutter 30.9. For mange i Siemens er disse høstmånedene svært spennende. Vil budsjettene holde - hva blir resultatet for vår avdeling?

For oss som følger det hele på litt avstand, er det kanskje vanskelig å mobilisere den store entusiasmen for de tørre tall. Med denne konkurransen vil vi la alle ansatte ta del i spenningen.

"Omsetning" klinger merkantilt, men det betyr egentlig bare salget. Omsetningen er summen av de regningene vi har sendt ut til kundene våre (ekskl. moms).

Det er bare tillatt å sende inn 1 forslag. Likevel er det mange muligheter for bedre odds. Vi kan nevne budsjettene, halvårs- og trekvartårs-regnskapene. Snakk med avdelingsøkonomen.

Rundt innsendingsfristen har endel nøkkelpersoner innen økonomiapparatet allerede en bra peiling på hvor landet ligger. Disse er diskvalifisert og ilagt taushetsplikt.

Send tallet på en intern-lapp til ArK, Siemens Linderud. SEA

Vanskelig å finne motstandere av fleksitid

Fleksitiden er her! Vi er siden forrige måned selv herre over to kritiske morgen- og ettermiddags-timer. Foreløpig en prøveordning bare for kontoransatte i Oslo og Bergen, men flere grupper vil følge etter. Seksti ansatte i Oslo har vært "prøvekaniner" i et halvt år. Vi har hatt en prat med endel av disse fleksitid-veteranene. Egentlig hadde vi tenkt det som en frisk debatt mellom tilhengere og motstandere. Det strandet med engang. Alle er jo for! Vi måtte lete lenge før vi fant noen som hadde noe å utsette på systemet.

Sven Bugge, avd.økonom.

Vi egger Sven Bugge til å plukke opp et knippe stemplingskort, ta på en streng mine og gjenta det som vi overhørte, da han kontrollregnet en større bunke stemplingskort. Dessverre velger han nå å ordlegge seg i mer diplomatiske vendinger:

— Jeg mener kontrollarbeidet er tungvint og dyrt. Pr. definisjon skal kortene sendes oppover i organisasjonen. Når topp-

sjefer sitter og kontrollregner stemplingskort, da er det dyr arbeidskraft. Etterregningen burde foregå sentralt etter min mening.

— Synes du vi burde avskaffe fleksitiden?

— Nei, for all del.

Herlig å bestemme selv

Eva Hauglien, arkivassistent: Opp kl. 6

— Er du A- eller B-menneske?

— Tja, hva mener du med det?

— Er du sur om morgenen eller står du tidlig opp?

— Jeg er ikke sur om morgenen, og jeg står opp klokken kvart over seks. (Vi noterer grossende A på blokken).

— Hvilke fordeler har du av fleksitiden?

— Ingen spesielle, men det er en herlig følelse å bestemme selv.

— Hvis du en dag kommer klokken ni, når kunne du da tidligst gå?

— Klokken tre.

(Svaret er riktig. Etter en flyktig gjennomlesning av sirkulære om fleksitid var vi sannelig ikke så skrāsikker på alle detaljene. Testspørsmål til veteranene viste imidlertid at de forsto ordningen fullt ut).

Passer ikke overalt

Henning Goborg.

— Du er misfornøyet med fleksitiden - hvorfor?

— Fleksitiden passer ikke overalt. På en avdeling hvor man hovedsaklig selger pr. telefon, bør man være på plass mellom åtte og fire. Tiden før åtte og etter fire blir aldri skikkelig kompensasjon i effektivt arbeid. Det går utover kundeservicen og derved firmaet, og det belaster dem som er igjen.

— Noen hevder at servicen er blitt utvidet. Nå kan man treffe folk mellom klokken syv og sytten.

— Det er teori. De første kundene ringer halv ni, og etter fire er sentralbordet stengt.

(Goborg er ikke blind for at ordningen også medfører fordeler, men han så helst at vi forble ved den gamle. Akkurat idag passet det likevel fint med fleksitid: Han måtte stikke av halv fire for å hente bilen før verkstedet stengte).

Ingen overvåking

Thor Barkvoll, regnskapsavdelingen.

— Er du A- eller B-menneske?

— Avgjort B.

— Når kommer du om morgenen?

— Klokken syv halv åtte vanligvis.

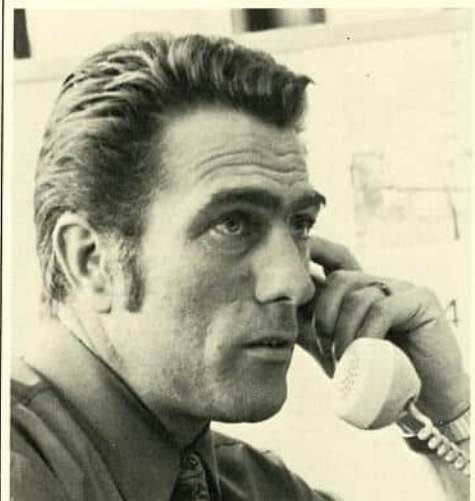
— Er ikke det abnormt for et B-menneske?

— Kanskje, men jeg synes det er like "surt" å stå opp klokken åtte som klokken seks. Med fleksitiden sparer jeg ca. en halvtime i reisetid fra Nittedal - den ene halvparten p.g.a. ugunstige busstider og ca. et kvarter i ren reisetid.

— Synes du fleksitid-ordningen representerer en skjerping i kontrollen av de ansatte? Jeg tenker på stemping og signaturer.

— Jeg oppfatter det ikke slik. Rent generelt er jeg imot stemping - ikke saklig, men mer følelsesmessig. Men dette er en bagatell. Jeg ville slett ikke byttet fleksitiden med fast kontortid uten stemping.

Fleksitid i produksjonen?

Kjell A. Larsen arbeider på spreng med fleksitidstilbud for de produksjonsansatte.

Det arbeides på spreng for å få ferdig en fleksitid-ordning for ansatte i produksjonen på Linderud.

— Er det virkelig mulig å forene en serieproduksjon med individuell arbeidstid?

Vi spør driftsingeniør Kjell A. Larsen.

— Jeg tror vi skal klare det. Produksjonen vår er svært differensiert. Vi har skreddersydde engangsoppdrag såvel som mer seriemessig stykk-produksjon. Fremtiden vil sannsynligvis bringe serier som krever en større båndstyring enn det vi har idag, men vi mener likevel at ordningen kan gjennomføres. Til hver operasjon hører det ofte flere identiske arbeidsplasser. Selv om ikke alle operatørene er til stede, så stopper ikke produksjonen opp av den grunn. Tandberg innfører i disse dager fleksitid - og der er kravet til båndstyring større enn hos oss.

— Dette må vel bli en ordning med mange unntak?

— Nei, målsettingen er at alle skal få delta.

— Hvorfor bruker dere egne stemplingsur?

— Vi har benyttet anledningen til samtidig å forenkle hele skjemabehandlingen. Stemplingskortet vårt blir en "snap-out" med 3 kopier. Kortet erstatter derved monstringskort, overtidskort, ukesseddel og timeseddel.

— Hva gjør dere hvis man slipper opp for komponenter og lageret er stengt?

— Vi må være føre var. Ordningen betinger at hver enkelt ansatt engasjerer seg i å tenke fremover i produksjonen.

— Er du selv for fleksitid?

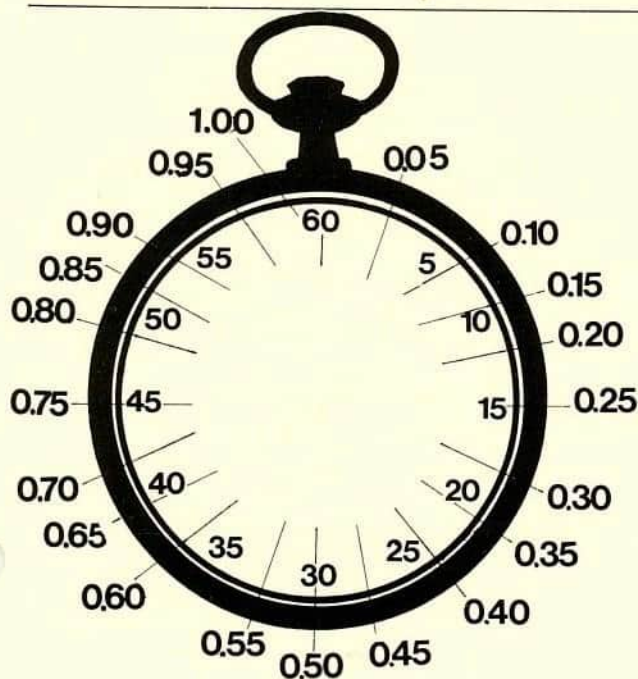
— Ja, jeg synes det er et godt tilbud - absolutt en miljøskapende faktor.

Litt synd at vi kom så sent inn i bildet. Jeg hadde gjerne sett at vi hadde fått bedre tid på forberedelsene. Allerhelst burde vi startet opp samtidig med de kontoransatte.

— Er det noen motstand mot fleksitid på avdelingen?

— Nei, hvorfor det? De som likte den gamle ordningen kan jo bare fortsette i samme spor.

SEA

Minutter ↔ 1/100 time

Desimalklokken

Etter utallige henvendelser bringer vi her desimalklokken.

På klokken kan man direkte avlese desimaltid kontra klokketid. Man skal ikke ha regnet mange tidsdifferanser, for en skjønner hvor hensiktsmessig det er med 100 "sek" i minuttet. Hva tenkte han på, han som fant på 60?

Siemens-patriot: OBIL lurte inn ballen i ly av mørket

Årets 1. lag i fotball:
1. rekke fra venstre: Jostein Grytbakk, Flemming Pedersen, Knut Skjelhaug, Erik Amundsen og Kaj Varly.

Bakke rekke: Oppmann Erik Bakke, Svein Tørud, Bjørn Flovild, Roy Hammer, Svein Jørgensen, Roy Ring, Tore Johansen, Thormod Hyving og Svein Kopperud.

Torsdag 6.9.73 kl. 18.10 på Bjølsenfeltet. 30 - 40 Siemensansatte sto langs sidelinjen - bevæpnet med vimpler og opplagte struper. På banen varmet våre 11 opp - og på motsatt side konsentrerte Oslo Brannvesen seg om oppgaven. Avgjørelsen i 1. divisjon skulle falle - og ville vi til topps, måtte vi slå OBIL. . . .

Nervøs 1. omgang

Våre gutter hadde lagt opp til offensiv fotball for å score mest mulig før pause, og de første 10 minuttene var så absolutt våre - men uten uttelling. Det virket som om alle bandt seg i avgjørende trekk, og ved de oppløpene OBIL hadde, viste det seg at også vårt forsvar var plaget av nerver.

Så begynte brannmaskinen å male - og angrepene kom gang på gang. Vi noterte to kjempesjanser, men heller ikke de fikk hull på byllen. Og med 0-0 gikk 1. omgang ut.

Scoringer - jubel og sorg

2. omgang begynte på samme måte som den første - med Siemens-initiativ. Og nå begynte vi også å få noe mer plan over spillet, men avslutningene manglet fremdeles. Slik sto det på i 10 minutter - og så skjedde det. Kaj Varly fikk stå fri på 20 meters hold, og han nølte ikke lenge. Et knallskudd - som føk inn i vinkelen! 1-0 til Siemens!

Etter dette hadde vi 3-4 minutter til med sjanser og spill - på venstresiden i angrepet presset Tore Johansen seg frem flere ganger. En gang var han alene igjennom innfor 16-meteren da han ble sparket bakfra - og vi ante straffespark da dommeren løftet på fløyten. Men Tore klarte merkelig nok å holde seg på bena, og dommeren blåste ikke

Så tok igjen Brannvesenet over og imponerte stort med sitt eminente lagspill. De klarte bare ikke å slå igjennom vårt forsvar - og da 5 minutter giensto begynte vi å ane at seieren var der.

Da skjedde det. To av våre løper på den samme ballen og misforstår hverandre, en OBIL-spiller fanger den opp - løper til 16-meteren og brenner løs. Baller smeller i stolpen - og slår i nettmaskene på motsatt side. 1-1!

4 minutter fra seieren

Med dette resultatet løp kampen ut - og OBIL ble vinner av avdelingen. Vi ble imponert av det spill de presterte, og er enige om at det beste laget gikk til topps. Men bittert er det allikevel - kun 4 minutter skilte oss i år fra 1. divisjonstittelen. Gutta har allikevel gjort en innsats som det står all mulig respekt av - vi har aldri klart å få så mange poeng i løpet av en sesong, og de har vært stabile gjennom hele sesongen. Fotballen er fortsatt rund - neste år kan det være vår tur!

Slutt-tabell 1. divisjon avd. D

Oslo Brannvesen	11	911	32-	6	19
Siemens	11	821	26-	6	18
Bergens Privatbank	11	722	29-11	16	
Andresens Bank	11	803	22-	8	16
EGA	11	614	16-11	13	
Oslo Samvirkelag	11	614	22-22	13	
Jernbanen Grorud	11	506	17-13	10	
Freia	11	416	8-27	9	
Veivesenet	11	326	12-14	8	
Empil	11	137	3-17	5	
NKL	11	038	5-34	3	
Den norske Creditbank	11	012	5-29	2	

Nå gjenstår 2 cuparrangementer samt elektrikerserien før sesongen er omme. Vi kommer tilbake med utførlige rapporter om dette når sesongen er slutt. Trio

16 lag kjemper om å bli fotballmester i Groruddalen

I samarbeid med Akers Avis har firmaets fotballgruppe påtatt seg å arrangere Grorudmesterskapet i bedriftsfotball for 1973. Groruddalen har hele 31 lag med i serien, men av praktiske grunner måtte arrangementet i år reduseres til 16 lag - hvorav to er fra firmaet.

1. runde er allerede avviklet, og resultatene ble:

Robertson Nordisk - Helge Trosterud 7-0
Grorud Jernvarefabrikk - Pay & Brinck 1-4
Jernbanen Grorud - Siemens I 0-7
3M-klubben - Renault 1-1 (4-5 på straffespark)

Siemens II - Tingstad - walk-over til Siemens II

C. Blunck - Nedre Hovedbane Grorud 1-6
Standard Tlf. & Kabel - Fabritius 1-0
EGA - Gustav Aspelin 0-2

Trekning 2. runde

Renault - Pay & Brinck
Robertson Nordisk - Gustav Aspelin
Siemens II - Standard Tlf. & Kabel
Siemens I - Nedre Hovedbane Grorud

Kampene vil bli spilt på Linderudbanen, som ligger tett ved vårt anlegg, og det er rikelig med plass til tilskuere. Nærmere redegjørelse for tidspunktene vil bli offentliggjort på oppslagstavlen.

Troféet vi kjemper om er Akers Avis' vandrepokal, som må vinnes 3 ganger før den blir til odel og eie. I tillegg til denne har ledelsen i vårt firma satt opp en gavepremie til årets seirende lag - en storslagen statuett av en fotballspiller støpt i fransk bronse. Får vi se den i vårt eget premieskap ? Trio

Fotballfeber i Siemens-Bergen

SIEMENSGUTTA pr. aug. - 73.

Skulle man være så (u)heldig å slå seg ned ved et "mannlig" bord i kantinen i Bergen i disse dager, - ja, da får man en føling med fotball-dilla! Det diskuteres

taktikk og muligheter over en lav sko, - og man blir så ivrig at man tar sitron i kaffen og spiser matpapiret, - ja så galt er det.

Det er historiske øyeblikk dette. For første gang stiller S/B's bedriftslag fotball-lag i serien, - og med en slik knallåpning

laget har hatt, er det klart at de lett-bevegelige vestlendinger går fra konseptene.

Lagets oppmann, Yngve Halvorsen, so-ler seg i suksessen og snakker med beundring om våre siemens-på-brystet bekledder. Jo, nå "spelles" det fotball i S/B....

S.I.'s lokale medarbeider var behørig plassert ringside da våre håpefulle 11 stilte mot Rørkameratene. Kampen gikk som vanlig på plassen bak Bergenshallen. (Alle er velkommen, fri adgang).

Etter avspark ble det en nervøs periode med spente nerver, hvor såvel vi på sidelinjen som aktørene hadde vanskeligheter med å finne roen.

Så - etter 12 min. sørget vår stjerne-forward Misje for 1-0 etter fint spill i vår løpe-rekke. Da så Madsen 5 min. for pause økte til 2-0 følte vi oss stolte over at vi jobbet i Siemens. Gutta sleit så svetten silte og de fikk lønn for strev.

Vår lokale Pelè, Misje sørget for 3-0 og vi på indre bane var overbeviste, - gutta kunne spille fotball.

Løperne hadde gitt sitt og indre skanse med Manger i midten og vår lokale "tiger" Andersen i buret, levnet motstanderne ingen sjanse. Det ble 3-0 til Siemens.

Resultater til nå:

Siemens - Pilar	4-2
KIM - Siemens	3-3
Siemens-Rørkam.	3-0

Gi.

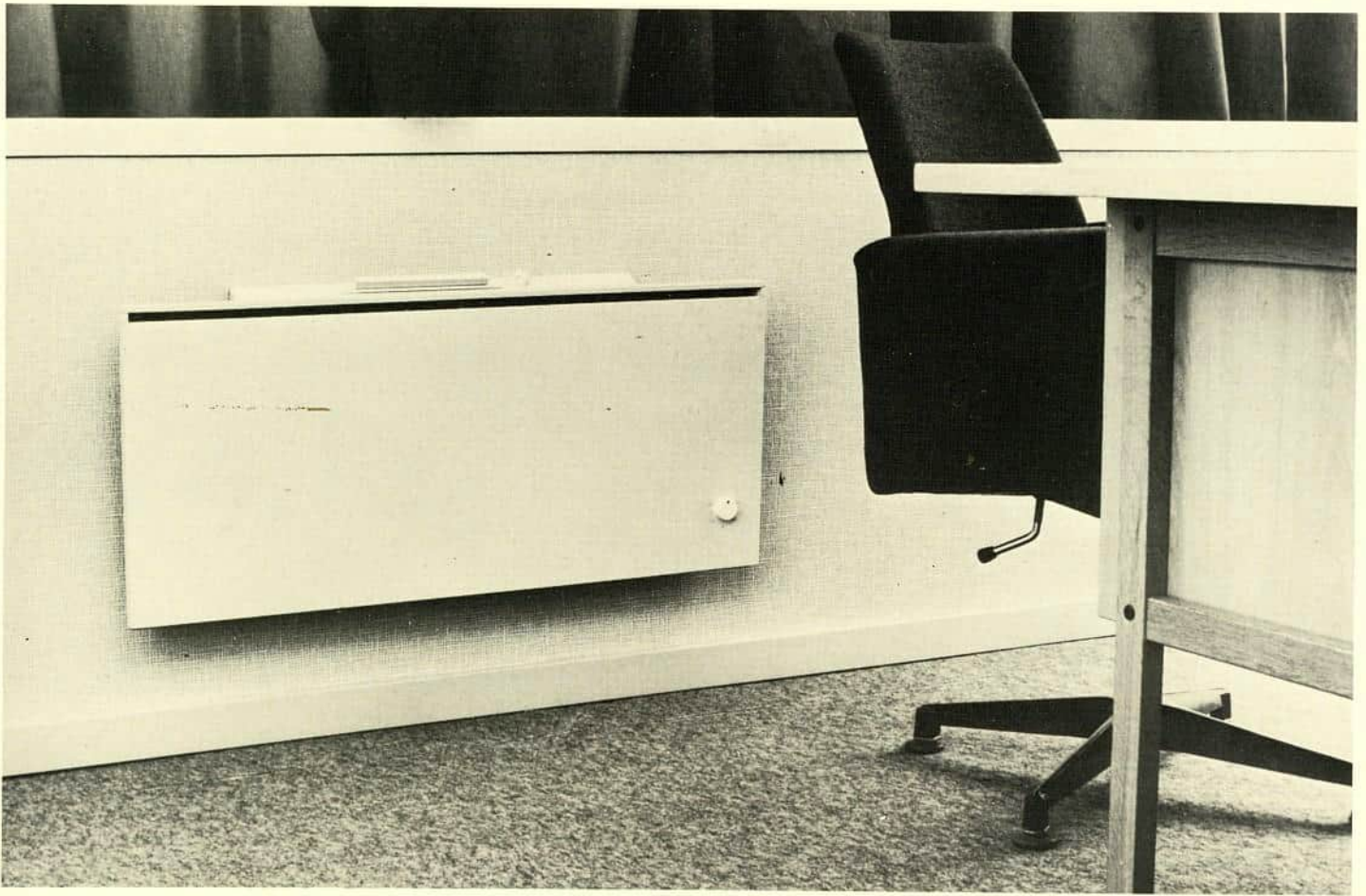
Storscorer Misje.

Hva skulle vi gjort uten Andersen?

Utrolig at Siemens-folk er så dårlig orientert om el-fyringen.

Bjørn Randby: Vi burde være ambassadører!

— Undersøkelsen i Siemens Intern om hva våre ansatte tror og mener om elektrisk fyring kontra oljefyring, avslørte etter min oppfatning en utrolig uvitenhet om el-fyringen, sier lederen for vårt materiell-salg, Bjørn Randby. Bare 38% av våre ansatte vil velge elektrisk oppvarming. Bare 25% mener at elektrisk er best som oppvarmingssystem. Bare 37% tror elektrisk er billigst. Og det verste av alt: En stor del av Siemens-medarbeiderne tror fortsatt at elektrisk gir "tørre luft" enn olje!

— Men er det verre her enn ellers i den norske befolkning?

— Nei, våre undersøkelser tyder på at vår bedrift utgjør et alminnelig gjennomsnitt når det gjelder opplysning om fyrings-systemer. Men skulle ikke vi, som arbeider i en av landets største elektrotekniske bedrifter og har en stor fabrikk for elektriske varmeovner i Trondheim, være bedre enn andre? Jeg bare spør!

— Mener du at vi burde være ambassadører for elektrisk oppvarming, alle sammen?

— Ja det mener jeg da sandelig! Jeg tror folk flest helt naturlig vil spørre en som er ansatt i Siemens om et godt råd om elektrisk fyring. Og da er det jo litt kjedelig for den gode sak at man risikerer å møte den rene uvitenhet.

— Det var sterk kost. Hvorledes er det så i faktisk henseende med el-fyringens fordeler?

— La oss ta dette med prisen først. Det har vært laget mange teoretiske regnestykker om hvilken oppvarmingsform som er billigst. Norges Byggeforskningsinstitutt har påtatt seg å undersøke hvorledes det i virkeligheten forholder seg med kostnadene for elvarme og oljeverme. Undersøkelsen, som nylig er avsluttet, omfattet 6000 leiligheter i Oslo. Elvarme var 260 kroner billigere pr. år pr. leilighet enn lettoljeverme og 150 kroner billigere enn tungoljeverme.

Fler og fler el-verk innfører også den forbruksvennlige H4 tariff, og avskaffer dermed tilleggsprisen på overforbruk, sier Randby.

— Hvorledes vil du forklare at elektrisitet er det beste fyringssystem, når vi ser bort fra prisen?

— Her kommer vi først og fremst inn på begrepet varmekomfort - dette med at hvert rom i huset skal ha sin bestemte temperatur, og et riktig dimensjonert elektrisk anlegg klarer dette under alle værforhold. Siemens varmeovner har fintfølelse termostater som gir hurtig regulering uten store temperatursvingninger i rommet. For å oppnå god varmekomfort er det særlig viktig at ovnene plasseres under vinduene, for det er fra de store vindusflater man får kuldestråling og "trekk" ved lav ute-temperatur. Glem heller ikke at elektrisitetens kanskje største fordel ligger i at den kan gi det mest lettvinde og vedlikeholdsfrie varmesystem som over-

hodet mulig. Moderne termostat-teknikk og riktig dimensjonering gjør at man virkelig kan "glemme" fyringsproblemet.

— Det er mange som mener at elektrisk fyring gir tørre luft enn andre fyrings-systemer?

— Dette er gammel overtro, for luftens fuktighet er uavhengig av fyringssystem. Derimot spiller ventilasjonen en viss rolle. — Om vinteren bør rommets relative fuktighet ikke overstige 35-40% av hensyn til kondensdannelse på vinduer og for å unngå kondensskader på bygningen. Nøkkernt sett er det i vanlige beboelsesrom svært sjelden nødvendig med kunstig befuktning, sier Randby.

forts. fra side 1 "Tøff jobb . . ."

bi i 70 km/t. Da sitter du med ryggen 30 cm fra togveggen.

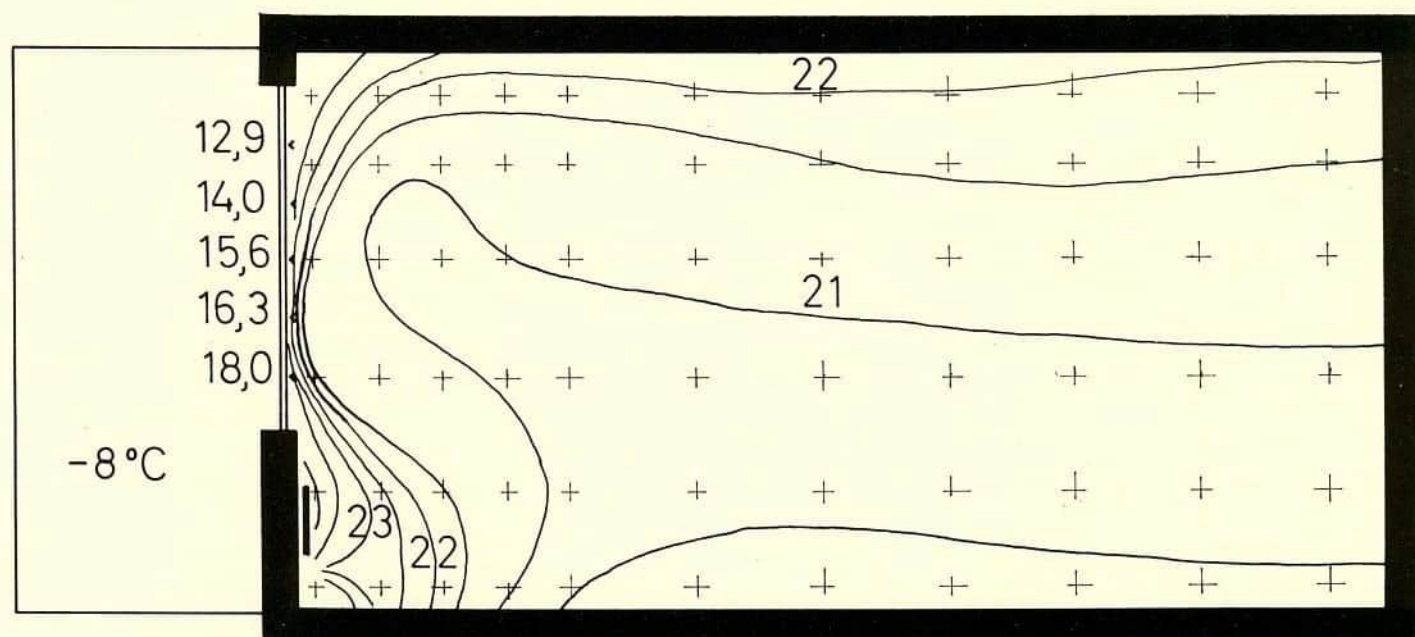
Mest av hensyn til fuktigheten, men også av sikkerhetsmessige grunner, settes det opp et smalt arbeidsskur over skjøtene. Ytterveggen må skråne tilsvarende doseringen. Klaringen til toget er ca. 5-10 cm.

Guttene lever farlig over jorden også. En natt de arbeidet på banen like ved Bretvet Kvinnefengsel, fant de seg selv plutselig omringet av bevæpnet politi. Montørene overgav seg uten kamp og misforståelsen ble oppklart.

Politiet trodde de pønsket på å befri de kvinnelige impliserte i Lillehamer-saken.

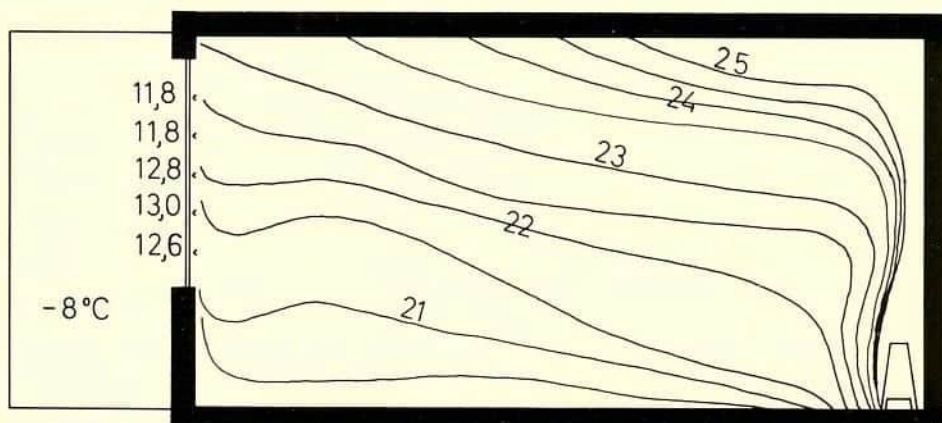
SEA

Oppsiktsvekkende forsøk i Trondheim viser panelovnsens overlegenhet

Temperaturfordeling i et rom med varmekilden under vinduet. Kryssene angir de punkt i rommet det er målt i. (Lufttemperaturer).

Temperaturfordeling i et rom med varmekilden på innervegg og moderat varmebehov. Linjene avgrensar soner i rommet som har samme temperatur (linjer for hver halve grad). (Lufttemperaturer).

Hvilket varmesystem er best? Oljefyring? Elektriske veggovner? Takvarme? Eller gulvvarme? For ikke å snakke om hvilke tvilsspørsmål man kommer opp i når det er snakk om kombinasjoner av forskjellige måter å fyre på - oljekamin ved siden av elektrisk er jo en ganske vanlig løsning. I Siemens klimalaboratorium i Trondheim er det nylig gjennomført en rekke prøver for å bringe større klarhet på dette området, og de resultater man er kommet frem til er tildels oppsiktsvekkende. De viser på en helt overbevisende måte hvor viktig det er å plassere varmeovnene under vinduene hvis man ønsker å få en jevn temperatur i rommet. På den annen side bør man ikke satse på for eks. gulv- eller takvarme uten også å sørge for å ha en varmekilde under vinduene.

Utviklingssjef Aage Amundsen sier til Siemens Intern at det største problemet med laboratorieundersøkelser av fyrings-systemer er å finne en målemetode som svarer til menneskets reaksjoner. Her er det ikke nok å måle lufttemperaturer. Man må også ta hensyn til kulde- og varmestråling, reaksjonene i forskjellige kroppsdeler, mv. Det er gjort lite på dette området i Norge før, og prøvene i Trondheim var vakt meget stor interesse i fagkretser.

— Kan du i korthet forklare hva prøvene har vist? *

Trekk fra vinduet

— Det man straks blir klar over, og som også er kjent fra før, er at den termiske ubalanse forårsakes av de kalde vindusflatene i rommet, sier Amundsen. Varmetapet gjennom et vindu er fra 8-10 ganger større enn gjennom en tilsvarende godt isolert veggflate. Varmesystemet må derfor konstrueres slik at denne termiske ubalansen kan oppveies. Det viser seg da nødvendig å anbringe en varmekilde (veggovn) under vinduet. Fra ovnen går det en varm luftstrøm opp langs vindusflaten, og målingen viser at man også oppnår å heve selve glass-temperaturen. Derved vil det bli mindre kaldstråling ved vinduet, og dessuten hindres den kalde luften ved vinduet i å komme ned og strømme ut langs gulvet. -Varmefordelingen i rommet blir meget god om man anbringer en varmekilde under vinduet.

Stråling viktig

— Men hvis man har tak- eller gulvvarme har man jo ingen ovn under vinduene? — Nei nettopp, og derfor viser det seg at man da får en sone nær vinduet med

meget lave temperaturer, og den kalde luften fra vinduet vil også kunne strømme ned og fordele seg ut på gulvet. Varmefordelingen i rommet blir derved ugunstig. Særlig gjelder dette dersom man foretar målingen på en slik måte at det også tas hensyn til kaldstrålingen ved vinduet. Denne strålingen bør man absolutt ta hensyn til i målingene, da den har meget stor betydning for den temperatur et menneske i det oppvarmede rommet føler.

Varme under taket

— Hvorledes blir det med ovnen på en innervegg?

— Det er utvilsomt en meget dårlig løsning - forutsatt at det ikke er noen ovn under vinduene. Man får en nedadgående kald luftstrøm ute ved vinduet, og en tilsvarende varm luftstrøm som stiger opp ved innervegg og samler seg under taket. Også kaldstrålingen ute ved vinduet vil da bli særdeles ugunstig.

En konklusjon av disse undersøkelsene blir derfor at om man bare skal satse på et enkelt system, så blir dette å anbringe varmekilder under vinduene. Hvis det anvendes andre varmesystem som f.eks. gulv- eller takvarme, så er det likevel behov for en tilleggseffekt i form av en veggovn under vinduet, sier utviklingssjef Amundsen.

Her skal det blomstre og gro til våren.

Mer plen og flere roser på Linderud

Det har skjedd store forandringer på Linderuds nabotomt mot syd denne sommeren. Idrettsplassen er blitt ferdig, og Park- og Idrettsvesenet har nennsomt planert ut sporene etter anleggsvirksomheten.

— Er dere nå ferdig? Vi spør anleggssjef Endresson.

— Nei, det gjenstår endel. Vi skal opparbeide skikkelig plen langs turveien og det skal plantes ut mer busker og trær. Det skjer vel først neste år. Dessuten mangler vi lys-anlegget. Der hadde vi forresten håpet at Siemens skulle bidra.

Vi lar spørsmålet gå videre.

SEA

Det seirende lag (fra venstre): Egil Trapnes, Leif Røhjel og Svein Pedersen. Leif bæres på "gullstol" - han vant senere den individuelle konkurransen.

Orienteringsgruppen i Trondheim er virkelig aktiv. Hver torsdag fra tidlig mai til sen september henter medlemmene fram kart, kompass og joggesko. Ikke mindre enn seksti ansatte deltok i årets propagandaløp. De tyve lagene hadde valget mellom en lang - og en familievennlig løype.

I kretsmesterskapet på Røros hentet forøvrig Siemens hjem en bronsemedalje.

SEA

Måmment, bitte

Tysk er et vanskelig språk - selv for tyskere. På Goethe-Instituttet har de en kort liten diktat som anvendes til å få kjekkasene ned på jorden. En tysk professor med morsmålet som spesialitet, gjør ihvertfall 20 feil.

Så vi misunner egentlig ikke våre kolleger som står i daglig telefonkontakt med Stammhaus.

Men vi er ikke trygg vi andre heller. Vi kan brutalt og uten varsel få en tysker på tråden. Det er alltid "force majeure": sentralbordet kobler feil eller vi besvarer tjenestevillig og intetanende telefonen for en kollega. Der står vi plutselig med røret i hånden mens det strømmer på med platt-kraut.

Selvfølgelig kan vi litt tysk - realskolepensum og 1 år med førstebetjent Keller. Men det hjelper overhodet ikke idenne sjokktilstanden. Språkøret er dødt og hjernen i baklås. En herværende språkskole markedsfører fenomenet som "skumpf". "Skumpf" betegner på en utmerket måte den sjokk-skaddes første mongolide grynt.

En annen vanlig sjokk-reaksjon er at man spontant legger på røret, tørker av fingeravtrykkene og benekter ethvert kjennskap til affæren. Dette er ikke bare uhøflig, det kan også fremkalle alvorlige skyldkomplekser.

Siemens Intern vil skumpf-sjokket til livs. Vårt forskningsarbeid har allerede båret frukter, og vi bringer her universalmiddelet mot skumpf.

Ved berettighet mistanke om at man i telefonen tilsnakkes på tysk, skal straks brytes inn

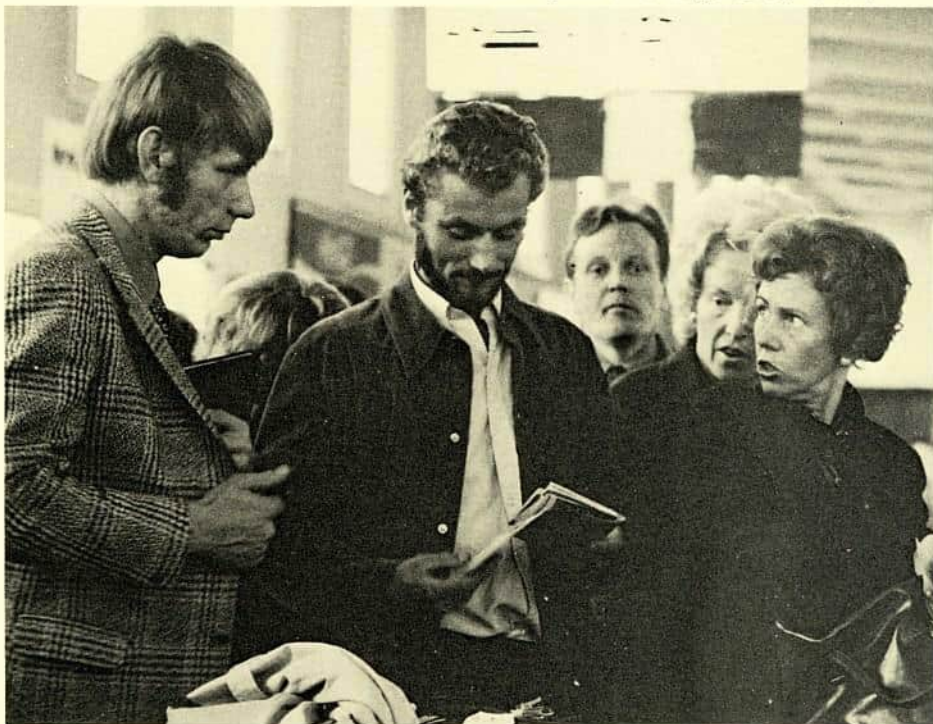
med et behersket og høflig "Moment, bitte" (uttales måmment, bitte). Det betyr "et øyeblikk" og er anerkjent som god forretningstysk.

Har man ingen språklige forutsetninger for å takle situasjonen, setter man tilbake til sentralbordet eller henter hjelp på avdelingen.

Kan man derimot tysk og er derfor bare midlertidig handlingslammet, skal pausen benyttes til å svelge unna adamseplet og ellers omstille seg til tysk tale - f.eks. ved å ramse opp preposisjonene som styrer dativ (lavt). Blir pausen lang, kan det alltid brytes inn med et nytt "Moment, bitte" (overdriv ikke). Det hele står og faller på at universalfrasen innøves grundig. Den må komme automatisk som en refleks, fordi et kraftig skumpf-sjokk ville kunne blokere selv disse to ordene. At andre små sjokk i dagliglivet også vil utløse et "Moment, bitte", får vi ta på kjøpet.

SEA

Skulle passet være i kofferten eller veska?

Studiereise til Tyskland

Torsdag 30.8.73 reiste 25 av våre ansatte + reiseleder Arild Åsdam til Tyskland. De var invitert til vårt moderfirma for å se de forskjellige anleggene og fabrikkene, samt for å få en smak på det bayeske liv.

Turen nedover foregikk i 2 etapper - med båt fra Oslo til Kiel, og med tog fra Kiel til München, hvor de ble tatt imot av Max Gebauer - ildsjelen i Stammhaus for informasjonsreiser av denne typen.

Vi kommer tilbake i neste nummer med reportasje fra turen, men kan gi denne foreløpige forsmak fra deltagerne i et kort fra München:

"Her har vi det skralende!"

Trio

Arbeidsmarkedet: Vi går nye veier

At arbeidsmarkedet i Oslo er stramt, er noe vi alle har registrert. Aftenposten er fylt av 15-16 sider med stillingsannonser daglig, og folk kan velge og vrake i tilbud. Og noe tegn til forandring på denne situasjonen ser vi ikke.

Dette medførte at vi satte oss ned for å finne nye veier å gå. Firmaet har nå prøvd to nye utveier med stor suksess.

ANSA's kontaktmøte på Kongsberg

Hvert år arrangerer Arbeidsformidlingen i samarbeid med ANSA (utenlands-studenters organisasjon) et kontaktmøte mellom studenter og representanter fra norsk næringsliv. I år var dette møtet lagt til Kongsberg, hvor vi deltok med to representanter - overingeniør Johan Fuglesang og personalsekretær Erik Bakke.

— Hvordan var det hele lagt opp, Fuglesang?

— 22 bedrifter var representert, og hver enkelt fikk stilt et bord til disposisjon i en stor sal. Studentene gikk så rundt og fikk informasjonen etc. ved de bedrifter de fant interessante.

— Hva synes du om utbyttet?

— Personlig finner jeg møter av denne art meget verdifulle. Studentene får anledning til å gjøre seg kjent med norsk næringsliv og arbeidsområdet - en kontrakt som ellers er svært vanskelig å få opprettet. Jeg har selv vært student i utlandet, og vet hvor vanskelig dette kan være.

I tillegg til dette får bedriftene mulighet til å rekruttere høyt kvalifisert arbeidskraft så og si over bordet, samt at de får gitt en informasjon om sitt virkefelt og sine arbeidsforhold. Dette er opplysninger studentene tar med seg tilbake til sine studiesteder og som bidrar til å skape et image for firmaet.

— Fikk dere "napp" av noen i år?

— Vi fikk flere forespørsler fra interesserte studenter, og disse har vi formidlet

videre til aktuelle avdelinger. Om det blir resultater gjenstår ennå å se . . .

Aksjon Groruddalen

Et annet felt vi har prøvd på, er kontakt med befolkningen i Grorud-dalen via løpesedler. Løpesedlene ble laget i samarbeid mellom personalavdelingen og reklameavdelingen, og fotballgruppa tok på seg distribusjonen.

Aksjonen tok vesentlig sikte på nye medarbeidere til svakstrømsfabrikken, og vi får opplyst at man er meget godt fornøyd med responsen. I tillegg til produksjonsmedarbeiderne har vi også fått henvendelser om en rekke andre stillinger på bakgrunn av løpeseddelen.

Andre ideer?

Som nevnt innledningsvis, regner vi med at arbeidsmarkedet fremdeles vil holde seg like stramt - og dette medfører igjen mange og dyre annonser. Vi vil derfor gjerne ha forslag til andre rekrutteringsmetoder, og vil samtidig også oppfordre våre ansatte om å følge med i de stillinger

Våre representanter ved ANSA's kontaktmøte i Kongsberg, Johan Fuglesang og Erik Bakke, fikk virkelig pratet seg varme i løpet av kvelden.

som blir slått opp på oppslagstavlen i kantinen. Du vil kanskje bytte jobb selv - eller kjenner noen som ville være interessert....?
Trio

Nå har Rygge lagt igjen stolen hjemme. Vi har fått benker utenfor kantinen, og på varme dager balanserer kaffekopper, melkeglass og matpakker på knærne til sultne soltilbedere. Etter måltidet strekker de lange seg bakover for å finne at det ikke er noe sted å hvile ryggen, og de korte strekker på bena for å nå ned til bakken. Men ellers er idyllen der i kunstnerisk arkitekturførelse. . . .

Norsk/svensk Siemenssamarbeid

I Narvik finner det sted en norsk/svensk forbrodding som går ut over punsjeskålen og sildebordet. Her møtes Siemens A/S og Siemens A/B i et praktisk samarbeid om et stort transportanlegg for firmaet LKAB, produsent av den berømte Kiruna-malm som utskipes over Narvik.

Det ferdige anlegg vil bidra sterkt til effektiviseringen av lagring og transport av malmen, ikke minst gjennom en utstrakt automatisering. Byggesummen - for såvidt gjelder de to Siemens-selskaper - går opp i henimot 15 millioner kroner, og driften skal være igang innen mai 1974.

Narvik er et tradisjonelt sted for norsk/svensk samarbeid, og nå har også de to Siemens-selskapene funnet hverandre. På malmkaia ser vi fra venstre Bo Engberg, Stockholm, Ola Gaustad, Trondheim, Tommy Hammarbäck, Stockholm og Roar Ulseth, Trondheim.

Med sjahen av Persia som nabo

"Vår mann i Teheran" Ing. Einar Viken.

I sommer fikk vi på Sluppen besøk av en langveisfarende gjest.

Allerede bilnummeret med sine arabiske skrifttegn roper det ikke dreier seg om en tilfeldig forbipasserende.

Ved nærmere ettersyn kjenner vi igjen ingeniør Einar Viken, som i 1969 ristet hjemlandets støv av sine føtter og dro til Iran med hele familien.

Vi kan ikke dy oss og ber om et eksklusivt intervju for Siemens Intern.

— Hvordan har det seg at du som er vaskeekte trønder, arbeider for Siemens Teheran og ikke Siemens Trondheim?

— Opprinnelig var jeg ansatt på AKA (Anleggskonstruksjonsavdelingen) her i Trondheim, men i januar 1969 fikk jeg forespørsel om jeg var villig til å dra til Teheran for en 3-årsperiode. Til å begynne med virket tanken nokså fjern, men ved nær-

mere ettertanke kom jeg til at dette var en sjanse som jeg ikke kunne la gå fra meg.

Skal en først se seg om i verden, må en benytte anledningen før barna kommer opp i skolepliktig alder.

— Men hva sa din kone til dette her?
— Hun var om mulig enda mer for det enn jeg.

— Så var altså saken avgjort, og dere dro til Teheran?

— Ja, det vil si, først dro jeg til Erlangen i august 1969 for å få den nødvendige spesialopplæringen. Min nye stilling i Teheran lå nemlig administrativt under Stamms-haus.

Til Teheran reiste jeg først i november 1969, og i januar 1970 kom så resten av familien etter.

— Var det vanskelig å få tak i et sted å bo?

— I Iran, som overalt ellers, er det ikke vanskelig å få hus bare en kan betale godt for seg, men vi har igrunnen vært ekstra heldige. Vi har fått leie en hel enebolig på 130 m² med hage med fine prydbusker og morelltrær.

— Litt tilbake til Siemens Iran og selve jobben. Hva går den egentlig ut på?

— Jeg arbeider også her med anleggs-konstruksjon. Hele avdelingen består ialt av ca. 20 personer.

I Teheran har Siemens også en fabrikk med ca. 300 ansatte tilsvarende sterkstrøm-fabrikken i Trondheim.

Siemens Iran har ca. 1.000 ansatte, og av disse er ca. 40 utlendinger, de fleste tyskere.

— Hva gjør dere i fritiden?

— For det meste går vi skandinaver på besøk til hverandre. Det finnes nemlig en skandinavisk koloni i Teheran. De fleste av de øvrige skandinaver er ansatt enten i FN eller i Iran-Air.

Barna går i en engelskspråklig barnehage, hvor ca. halvparten av barna er iranere, mens resten er utlendinger.

I helgene blir det som regel til at vi drar på picknick sammen med en familie eller to. Helligdagen i Iran er av en eller annen grunn fredag.

— Hvordan er klimaet og naturen der?

— Selve byen Teheran ligger i en fjellhelling på ca. 1.400 m.o.h., og klimaet er heller tørt med 4 måneder uten nedbør om sommeren. Siste julaften var det snø, men det er ikke vanlig.

— Det er skrevet og fortalt mye om persiske marked, har du sett noe til disse?

— Jo da. Markedshandelen eksisterer enda, men er på sterk tilbakegang til fordel for stormagasin og supermarkeder. Videre er det dessverre slik at alle utenlandske varer, med unntak av tepper, ansees for å være mye bedre enn de innenlandske.

— Dette bringer oss over på persiske tepper. Når du kommer tilbake til Norge for godt, kan du vel skaffe oss noen billige?

— Så enkelt er det nok ikke, for akkurat når det gjelder tepper er iranerne meget pris- og kvalitetsbevisste. De ser på teppekjøp som en like sikker pengeplassering som vi ser på eiendomskjøp. En iransk formue regnes ofte i antall tepper.

— Hvordan er folkelynnnet?

— Iranerne er omgjengelige, hjelpsomme og lovlidige folk.

— Er det spesielle ting som du savner under oppholdet i Iran?

— Ja, det eneste måtte være orienteringen hver torsdag kveld.

— Til slutt, er det ting du har sett eller opplevd i Iran som du vil nevne spesielt?

— Å få følge 2.500-års-jubileet for Påfugltronen på nært hold var jo litt av en opplevelse.

En festpyntet hovedstad, besøk av det som teller noe i kongehus og statsoverhoder, og folkefester som avløste hverandre i en hel uke i trekk. Det var noe til liv, det.

-tt-